

המרקוסים מתגרשים

לצערי, התקווה שהבעתי לפני חודש ימים כי יואל מרקוס ואשתו לאה יתפייסו (העולם הזה 1853) — התגלתה בימים אלה כתיקוּת־שווא. המרקוסים הלכו לרבנות. לאחר שנישאו לפני פחות משנה, ונפרדו בחודש שעבר — החליטו עתה הכתב הכובב של הארץ ורעייתו לחתוך עד הסוף.

יואל הגיש את תביעת־הגירושין שלו נגד לאה באמצעות לא אחר מאשר עורך־הדין **חיים בסוק**, סגן ראש עיריית תל־אביב ואחד המומחים הגדולים בדיני אישות. טענותיו של בסוק, כפי שהושמעו בידי מרקוס — או להיפך — הן, בין היתר, כי לאה לא היתה כלל רעייה ליואל.

ואם אתם מכירים את הניסוח ההלכתי — אתם יודעים בטח למה הכוונה. כן, בדיק לזה.

לאה, מצידה, לא טמנה ידה בצלחת. הגישה נגד בעלה תביעת מזונות. היתה זו תביעה פיקנטית למדי, בהתחשב בעובדה שיואל, הוא בסך־הכל עיתונאי שכיר החי על משכורת, ואילו לאה, היא אשה עשירה מאוד. בעלה הקודם המנוח, שהשתייך למשפחת הלחוביציים, סוחר־יהבשר, עתיר־ההון, השאיר אחריו רכוש המאפשר לה ולשני ילדיה חיים נוחים מאוד.

אבל מובן שלא מדובר פה על הכסף, אלא על הפרינציפ.

הפתיל הארוך

רחל ויתרה על העסקים, עברה קורס ל־הנהלת־חשבונות, והחלה עובדת כפקידה. אלא שהמתח הפריע לה, והיא החליפה שוב ושוב מקומות עבודה.

עתה, הגיע פתיל־ההשחיה הארוך, שניצת עם תפיסתה בנמל־התעופה, לסוף. פו. העומס והמועקה שהכבידו עליה גבו את מחירם המלא, ובימים אלה היא מתגרשת מבעלה.

בזמנו, האמינו כולם כי **לרחל גור** יש מזל פנטסטי, וכולם בירכו אותה, איחלו לה, או קינאו בה, לפי הטעם. בימים אלה, מתברר כי האיחולים והברכות וכל זה היו מוקדמים מדי. שמה של רחל התפרסם בעולם לפני למעלה מארבע שנים, כשנתפסה בנמל־התעופה קנדי בניו־יורק כשברשותה יחלומים לא־מוצהרים בשווי חצי מיליון. על עבירה כזו, יכולים לשבת שנים ארוכות בארצות־הברית. רחל, למרבית הפלא, היתה רק עצורה, במשך כמה חודשים, ואחר שוחררה בערבות. בזה הסתכם, ככל הנראה לעין, עונשה. היא חזרה לארץ, קיבלה את הברכות וההשִׁי־תאויות, ונעלמה מהכתורות.

רחל (29), שהיתה, עד ההברחה, אשת־עסקים מפלפלת, שהתמחתה בענף היהלומים, נשואה ליוֹרם גור, בנו של עורך־דין שעלה ארצה מארצות־הברית, וכיום מנהל את בית־הספר כפר־סילבר. היא נישאה ליוֹרם שנתיים לפני ה־פרשה, כשהיא כבר גרושה ואם לילד. בזמן הפרשה, טיפל בה ודאג לה אביה של יורם, שהתגורר אז עדיין בארה"ב. משחזרה לארץ, התגלה ברחל שינוי קשה. הצעירה השובבה והחיננית שגדלה בבית שליו, כבת יחידה להוריה, היתה עתה אשה מתוחה וחסרת־מנוח. בה, בעלה, יורם, עבד עם הוריה בבית־המלאכה שלהם לאביוזי גלנטריה, ואילו

התגלית הפרטית

כל ימיו, עסק יורם לוקוב בציור חתיכות מפורסמות. ציורי הפורטרטים, מעשי ידיו, של **אהרונה דיין, מנדי שאולי, נירה ירון, מיקי בן־קיקי, דינה ברכה** — עשוהו למפורסם.

הייתם יכולים, אם כן, לחשוב שהוא יתמיד בקו זה, שהוכיח את עצמו, של חתיכות מפורסמות. אבל הנה, הפתעה, הפתעה. כאשר הוא התחתן השבוע, בי מלון בזל בת"א, עשה זאת עם אלמונית. לתגלית הפרטית של ציור־החתיכות קוראים **נאוה זלטופולסקי**. כלומה, עכשיו, כבר נאוה לוקוב.

יורם לוקוב

מובן שבחנותה הופיע גם הדוד המי־ניסטר, של יורם, השר **ישראל גלילי**, שלא לדבר על ידידים ותיקים כמו **אסי דיין** ואשתו, ובכלל.

וכך, כמה שזה לא נעים, אבד לשוק הישראלי עוד נכס יקר מזה. יורם לוקוב היה תמיד אחד הרווקים המבורקים בירושלים, בשטח בו אספקת הגברים הולכת ומצטמצמת במימדים מדאיגים.

כל זמן שרק יצא עם חתיכות, היתה לכולן תיקווה שווה. אולם, כאשר עמד בזמנו להתחתן עם מלכת המים 1969 **שרית דמיר**, יכולתם לשמוע את אנ־קות הייאוש מכסית עד רוול, ועד בכלל.

אז עכשיו, כדי למנוע היסטריה ציבורית, הוא הלך ועשה זאת בהשקט. אבל בביטחה, כפי שאני מכירה אותו.

בהצעת החוק של עופר־כרר, דפק ישראל ישעיהו יו"ר הכנסת בפטישו על הדוכן והכרזו: החוק התקבל בקריאה סופית. 75 הצביעו בעדו. 20 הצביעו נגד.

לרוע מזלו של ישעיהו היתה ההצבעה על קבלת החוק סמית. היו"ר קרא לכל חברי־כנסת בשמה, וזה הצהיר ממקומו אם הוא תומך בחוק, מתנגד לו או נמנע. הקצריגות היושבות דרך קבע באולם הכנסת רשמו את תשובת כל אחד מחברי הכנסת. התשובות כפי שניתנו רשומות בפרוטוקול של הישיבה.

והנה, לפי הפרוטוקול מסתבר דבר שכמעט לא ייאמן: סיכום הקולות כפי שנועשה על־ידי ישעיהו הוא כוזב. מניין הקולות כפי שהוא מפורט בפרוטוקול מוכיח כי 72 חברי־כנסת הצביעו בעד קבלת החוק, 21 נגד ו־77 נעדרו מאולם הכנסת בשעת ההצבעה.

ישעיהו לא רק טעה בספירה, אלא שהכרות מנוגדת להגיון. על פי סיכום ישעיהו היו צריכים להיות בשעת ההצבעה 95 חברי־כנסת באולם. למעשה, לפי הפרוטוקול היו בו רק 93.

היתה זו הוכחה נוספת לא לחולשתו המתמטית של ישראל ישעיהו אלא לדרך מניין הקולות בכנסת. שהיא תמיד מקרית ובלתי מדוייקת. סירובו העקשני של הרוב בכנסת להכניס לבית שיטת הצבעה אלקטרונית, מביאה בהכרח לאב־סורדים מעין זה שהתגלה בתום ליל ה־שימורים.

חוק

קודם לבית־סוהר

אחרי־כך חסב־יה

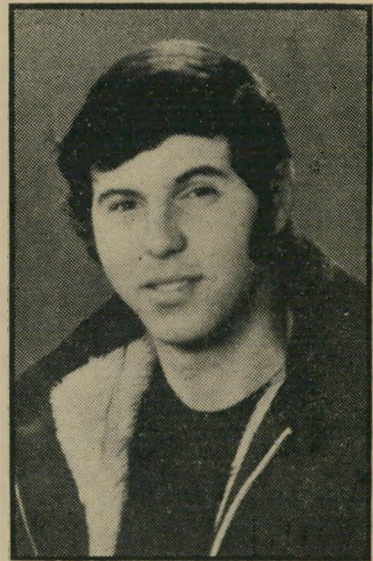
השיגרה החדשה של צה"ל

נגני סרבני שירות בשטחים:

קודם בית־סוהר

ואחרי־כך מיהזי מבוקשם

כאשר הודיע יוסי חן (22). תושב בת־ים, לקציני־הקישור שלו כי הוא מסרב למלא את הצו שקיבל, ולצאת לשירות־מילואים מעבר לקו הירוק — הסביר לו הקצין בלא התרגשות את השיגרה המקור

סרבן חן

לשם מה העונש?

בלת למקרים כאלה, ההולכים ומתרבים לאחרונה: יוסי יישפט, ולאחר שירצה את עונשו, יועבר ליחידה שאינה משרתת בשטחים.

אין תשובה. יוסי לא הבין את ההגיון הצבאי. אם מוכנים להתחשב במצפוניו ולהעבירו ליחידה אחרת — מדוע לשפוט? הוא שלח מכתב דחוף לראש אכ"א. חזר והדגיש בו כי ישרת ברצון את מלוא מיכסתו, אך בתוך תחומי הקו הירוק, ביקש ראיון דחוף, להסברת עמדתו. לפני תאריך משפטו.

הוא לא זכה אפילו לתשובה, ובתאריך שנקבע לו, התייצב למשפט בפני קצין שיפוט בכיר. המשפט היה שיגרתי ולעניין. יוסי הואשם. דיבר והסביר כמה שרצה, ונשפט ל־35 ימי־מעצר.

לא היה ספק, שצה"ל הכניס כבר למס־לול־עבודה שיגרתי רגיל גם את נושא סרבני־המצפון.

קראוס והדיילת

לא, לא **שמוליק קראוס**. הפעם זה אחיו. **צדוק קראוס**. זה שנתפס עם החשש, וישב קצת בגלל זה. אז אחרי שהוא יצא, הוא ניער מעצ־

מו את כל הפירורים והשרידים, הת נקה מכל ההבלים, והולך עכשיו להיות אורח רציני וסוליד. דהיינו: להתחתן עם דיילת אל־על **רחל פרי**.

רחל פרי (מנשקת את ליאונרד כהן)

צדוק קראוס

עד נפילתה ברישתו של צדוק, היתה רחל'ה אחת היפהפיות המבוקשות ביר תר בשוק. התימניה היחידה שאני מכיר רה עם עיניים כחולות. לא פלא שכאשר ביקר בארץ הזמר והפיזמונאי המפורסם **ליאונרד כהן** — הוא התאהב בה מעל לראש.

ותאמינו לי, לפני כהן יש גישה אל מקורות אספקת החתיכות המעולים ביותר, והוא הספיק כבר לצאת עם כמה מהיפהפיות המפורסמות בעולם.

אבל נראה שגם בקלאסה הבינלאומית, עומדת רחל'ה יפה בתחרות. והראייה — סוד שאינכם יודעים: בגללה, ביקר כאן לני כמה פעמים, בחשאי.

ואחרי לני, היה גם איזה מיליונר אנגלי, שרק לפני זמן מה הביאה רחל'ה מזכרת ממנו, מלונדון, בצורת וולוו.

אבל כל אלה עכשיו היסטוריה. עכ־שיו, זה צדוק.

צדוק היה נשוי פעם, באמריקה ל־אשה אמריקאית. ואחרי זה, בארץ, ני־הל רומן עם **קני כץ**, אחותה של **ג'וזי כץ** — שהיא כיום גיטתו.